

fætte os, hvis der for Fællesmonarchiets Vedkommende vedtoges en Lov, der gik ud fra, at der absolut krævedes Dannelse af en let realisabel Activmasse, en Reservecfond, og bestemte, at dertil i Aarets Løb henlagdes et vist Beløb, hvoraf vilde følge Nødvendigheden af et forøget Tilskud fra Landsdelene. Endnu mindre kunde vi modsætte os her, hvis der var en virkelig Flothed i Bevillingerne til Marinen, til Befæstningen, til Landhæren osv. Hvad vi altsaa maae gjøre, er, at vi ønske og ogsaa stræbe for, at Monarchiets Fællesfinansier blive godt, forsvarligt og besindigt administrerede, baade med Hensyn til Udgifterne og med Hensyn til Kassebeholdning, Activer, Reservecfond, osv. Dertil kan Kongeriget virke ved de directe og indirecte Balg af de Medlemmer, der paa Kongerigets Vegne deeltage i Rigsraadets Forhandlinger og i Monarchiets Finansbestyrelse. Hvis man finder denne Medvirkning utilstrækkelig, ja, saa er der i vore Forhold intet Middel derimod. Det her foreslaaede Middel fører virkelig ikke til Noget. Det, der nu virkelig har viist sig med Hensyn til Frygten for Opdyngelsen af en urimelig stor Kassebeholdning eller Reservecfond i Monarchiet, har jo været det, at Monarchiets Repræsentation og Fællesministerierne ere komne overeens om, hvad der nødvendigtviis behøves af Kassebeholdning, hvortil den kunde indskrænkes, og om ikke at kræve større Tilskud fra Statsdelene, end der blev nødvendigt, efterat man af Monarchiets i Begyndelsen noget rigere Kassebeholdning havde taget saa Meget, som man troede, at den kunde taale, der toges deraf. Det er den eneste praktiske Maade, hvorpaa det, der er at ønske fra Kongerigets Side, kan blive opnaaet. Jeg troer altsaa, at der er en formel Berettigelse for den brugte Fremgangsmaade; jeg troer ikke, der har reist sig praktiske Ulemper; der kan ikke lettelig antages at ville reise sig saadanne i Fremtiden, og hvis de reiste sig, kunde de ikke fra Rigsdagens Side ad denne Vej afhjælpes. Altermindst kunde de afhjælpes ved at udtale en Mening. Jeg troer derfor ikke, at man skal gaae ind paa det af Mindretallet stillede Forslag.

Andræ: Ja, da det er mig, der har den Ære at være den, fra hvem den Fortolkning, hvorom der er Tale, i sin Tid er udgaaet, vil man maaskee ogsaa vente, at jeg ikke ved denne Leilighed ganske kan tie, naaget jeg kunde føle mig overordentlig fristet til — da Sagen staaer saa simpelt og naturligt, især efter den Stilling, den har faaet som fuldkommen afgjort — ikke at indlade mig paa nogen videre Discussion, som dog ikke vilde føre til noget Resultat. Jeg tilstaaer, at jeg betragtede den gamle Bekjendt i den ærede Landstingsmands Forslag som længst afdød, og at jeg er bleven overmaade forbauset ved at erfare, at der endnu er Liv tilstede. Det vil erindres, at da der i sin Tid var Tale om at gjenneføre de finansielle Forholdsregler, som Sondringen mellem det Fælles og Særlige gjorde nødvendig, mødte jeg ved Gjennemførelsen heraf just ikke nogen levende Anerkjendelse af at have truffet det Rette. Det var næsten ved enhver af disse Bestemmelser, at man kom mig imøde med meget stærke Anker og endogsaa temmelig haarde Angreb. Hvis man blot engang vil kaste Blikket tilbage og gjenkalde sig i Erindringen, hvad det var for en overordentlig Mængde Punkter, man successivt fik fremdragne, vil man maaskee nu, da der er hengaaet saa mange Aar, føle nogen Forundring ved at see dem. Der var saaledes først Tale om at dele den tilstedevarende Beholdning, hvilket skete, saavidt jeg mindes, ved en Lov af 7de April 1855, men det blev betragtet som en overordentlig nærgaaende Behandling af Kongeriget. Senere blev der Tale om i det Hele at adskille det Fælles og Særlige, hvilket gennemførtes ved en Mængde Bestemmelser, deels i forfatningsmæssige og deels i administrative Former. De forfatningsmæssige Former, som kom frem ved Behandlingen af Fællesforfatningen, modtoges ikke med synderlig Anerkjendelse, og de administrative Bestemmelser, som senere fulgte efter, havde ogsaa den Skjæbne at blive sildrede, som om de gik ud paa at tilveiebringe den allerstørste Confusion og Uvilighed i flere Retninger, ja som om de slet ikke gennemførte en Sondring. Successivt